

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.749 van 1 april 1999
in de zaak A. 81.664/VII-17.547.**

In zake : de b.v.b.a. CENTRUM VOOR RADIO-IMMUNOLOGIE
(C.R.I.),
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. BEVERNAGE en Fr. VAN NUFFEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

tussenkomen partij :

DE VERENIGING VOOR VLAAMSE KLINISCHE
LABORATORIA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. BEVERNAGE en Fr. VAN NUFFEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a.
CENTRUM VOOR RADIO-IMMUNOLOGIE (C.R.I.) op 21 december
1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van
24 september 1998, tot vaststelling van de voorwaarden
waaronder een tussenkomst van de verplichte verzekering
voor geneeskundige verzorging en uitkeringen mag worden
verleend in de verstrekkingen van moleculaire klinische
biologie, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van
22 oktober 1998;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten C. BEVERNAGE en Fr. VAN NUFFEL, die verschijnen voor de verzoekende en de tussenkomende partij, en van Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de tussenkomst betreft, eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de VERENIGING VOOR VLAAMSE KLINISCHE LABORATORIA, afgekort V.V.K.L., beroepsvereniging met rechtspersoonlijkheid, met een verzoekschrift van 17 februari 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd, op basis van artikel 3

van haar statuten, dat bepaalt dat het hoofddoel van de vereniging de studie, de bescherming, de verdediging en de uitbreiding van de wetenschappelijke en beroepsbelangen van haar leden is; dat voorts niet wordt betwist dat voornoemde vereniging kan optreden ter verdediging van de individuele rechten van haar leden, alsook ter bescherming van de collectieve belangen van haar leden;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, dat de verzoekende partij aanvoert wat volgt :

"Verzoekende partij zal (een) moeilijk te herstellen nadeel lijden ingeval het koninklijk besluit van 24 september 1998 niet wordt geschorst in afwachting van een uitspraak over het annulatieberoep.

Verzoekster zal immers geen terugbetaling van het RIZIV kunnen ontvangen van testen van moleculaire klinische biologie en derhalve verplicht worden in economische omstandigheden te werken die haar niet langer toelaten moleculaire testen uit te voeren dan tegen betaling door de patient. Zoals (...) omstandig uiteengezet, zal zij bovendien veel testen niet meer nuttig kunnen uitvoeren indien zij geen gebruik kan maken van de geavanceerde moleculaire testtechniek.

Dit zal leiden tot kwaliteitsverlies in het nadeel van de patiënt, tot risico's voor de volksgezondheid en aldus onvermijdelijk tot imagooverlies voor extra-murale laboratoria voor klinische biologie zoals verzoekster.

Alleen een schorsing van het koninklijk besluit kan dit voor de verzoekende partij ernstig nadeel voorkomen";

2.2. Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit de voorwaarden vaststelt waaronder een tussenkomst van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen mag worden verleend in de verstrekkingen van de moleculaire klinische biologie; dat verzoekster geenszins verduidelijkt welk aandeel haar activiteiten op het vlak van de moleculaire klinische biologie vertegenwoordigen in haar totale activiteitenpakket; dat bovendien het bestreden besluit geen betrekking heeft op alle testen in de moleculaire klinische biologie; dat artikel 2, § 1, eerste lid van het bestreden koninklijk besluit immers bepaalt :

"De prestaties die in het kader van de overeenkomsten vermeld in artikel 1 worden bedoeld, betreffen moleculair biologische testen, met uitzondering van de prestaties opgenomen in de artikelen 18, 24, 32 en 33 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984, tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen";

dat verzoekster in dit verband niet verduidelijkt welk het aandeel is van de testen die zij niet meer rendabel kan uitvoeren, in vergelijking met de testen die zij nog wel rendabel kan uitvoeren en dat zij deze testen niet situeert binnen de totaliteit van haar werkzaamheden; dat uit wat voorafgaat volgt, dat het nadeel van verzoekende partij in wezen een financieel nadeel uitmaakt dat zij nalaat te preciseren en te concretiseren; dat een dergelijk nadeel in principe steeds kan worden hersteld; dat voorts uit het dossier van verzoekende partij niet blijkt dat haar economisch voortbestaan wordt bedreigd;

2.3. Overwegende dat verzoekster zich bovendien beroept op de nadelen voor de patienten en voor de volksgezondheid; dat een dergelijk nadeel niet eigen is

aan verzoekster en bijgevolg voor haar geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

2.4. Overwegende dat verzoekster tenslotte voorhoudt dat zij als extra-muraal laboratorium een imago-verlies zal lijden; dat dit imagoverlies niet vaststaat en niet wordt geconcretiseerd door verzoekende partij; dat bovendien de extra-murale laboratoria niet worden uitgesloten door het bestreden besluit van het voordeel van de terugbetalingsregeling, omdat de kwaliteit van hun prestaties ondermaats zou zijn;

3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de VERENIGING VOOR VLAAMSE KLINISCHE LABORATORIA in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

M. - R. BRACKE.